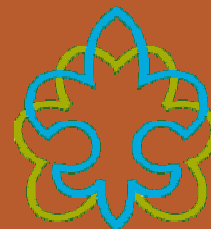

LUK

BULLETIN
92. STŘEDISKA ŠÍPŮ

SPECIÁLNÍ ČÍSLO K 20. VÝROČÍ OBNOVENÍ
ČINNOSTI STŘEDISKA KVĚTEN 2010

OBSAH ČÍSLA

Úvodník/ neúvodník	2
Jakpak to bylo s Lukem?	2
Středisková vlaj- ka	3
Robin	3
Retro - tábor a fotky	4
Krátce či dlouze - několik otázek	5
Grizzly, Štaflík	6
Teepee, Puška, Kapřík	7
Naši dvacetiletí	8 - 9
Očima Trpaslíků	9
10 největších mýtů	10 - 11
10 exclusivních fotografií	11 - 12
Kontakt na LUK	13

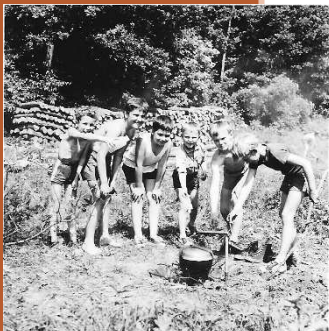

STŘÍPKY HISTORIE
10 NEJVĚTŠÍCH MÝTŮ +
10 EXKLUZIVNÍCH FOTEK

ROZHOVORY S OLDSKAUTY
I VLČATY
NAŠI „DVACÁTŇÍCI“

Úvodník - neúvodník.

Hned v úvodu se přiznám, že nikdo z mladších ani starších členů střediska neměl odvahu psát jakýkoli „shrnující“ článek o polistopadové historii střediska. A nakonec jsme se shodli, že bude lépe, když zůstaneme u toho, co už bylo napsáno. Dvacet let, je přece jen veliký kus a já se už vůbec nebudu pokoušet o nějaké traktáty. Grizzly nedávno podnikl velkou historickou rešerši ve starších číslech Luku a našel

obrovskou spoustu zajímavých článků - ať už tenkrát psaných jako historii či historických z našeho dnešního pohledu.

Dovolila jsem si tedy dokonce projít ony články, na některé sáhnout, zkrátit (ačkoli nerada!) a prostě do našeho speciálního čísla vložit. I když jde jen o střípky historie, vše zajímavé by se sem opravdu nevešlo, doufám, že tento „výcuc“ uspokojí alespoň základní požá-

dky náruživých čtenářů a že mi, jakožto naprostému nepamětníkovi, odpustíte případné nesrovnalosti.

Chtěla bych velmi poděkovat všem, kdo se na číse podíleli, ať už v citovaných člancích nebo přímo, a popřát příjemné čtení a oslavy výročí!

Amico - Anna Koutská,
šéfredaktorka

Jakpak to bylo s Lukem?

„U vydávání střediskového časopisu LUK stál br. Kazeta (Václav Hynek) v r. 1969 (podrobněji viz níže), hlavní autor a myslím, že i tvůrce titulního listu, sloužícího až do letošního března. Jak to bylo s číslováním jednotlivých výtisků před zrušením Junáka v r. 70, nepamatuji. Bohužel, mně se žádný tehdejší LUK nezachoval. V době okupační normalizace pochopitelně LUK pospával a po obnově Junáka a střediska v roce 1990 se občas díky Kaze-

tovi probouzel, bohužel, bez soustavného pokračování.

V září 1998 se díky Orlímu Oku – Láďovi Tichému objevila ve středisku štička v podobě časopisu 922. a 924. smečky Vlčat pod názvem VLK. Vedl si celkem zdatně, rád jsem do něho přispíval. Tento inspirační štouchanec, myslím, trochu přispěl k znovuvydávání LUKU“

Grizzly (citace z Luku č. 50)

Co tedy znamená dnešní střediskový znak? Jak rozumět naší vlajce?

Bílý podklad v modrém kruhu, z něhož vycházejí tři zelené šípy. Bílá barva je složena ze všech barev (vzpomeň na spektrum), tak jako světové bratrství skautů je složeno ze všech národů, všech barev pletí.

Modrý kruh pak značí stálost a životní nekonečnost v předávání skautských světových ideálů z generace na generaci.

Tři zelené šípy – zelená barva značí mládí – čili tři šípy krásy a mladosti jsou vystřelovány z tohoto kruhu do jednotlivých polí skautského slibu:

Milovati vlast svou ...hnědé pole, pole půdy, země,

s československou trikolorou (bílá, červená a poloviční modrá barva).

Plnití povinnosti ... barva denní šedi (běžný život, který je vždy plný drobných, ale důležitých povinností, na jejichž plnění se právě nejlépe ukazuje, jaký je kdo skaut). Rovněž tak i zachovávání skautského zákona je povinností každého všedního dne. Proto vychází jeden šíp do šedého pole.

Duší a tělem ... šíp míří do červeného pole – pole barvy skautské krve. A plnění této části skautského slibu je právě to hlavní, co má skauta odlišovat od ostatních organizací.

Pomoc poskytuje z lásky a radostně – proto červená barva zde rovněž značí barvu ohně, tj. barvu lásky ke každému bližnímu.

Náš střediskový znak je znakem opravdu vyjadřujícím ty nejlepší myšlenky, které každý člen střediska, ať v lče, skaut, rover nebo činovník se zavázal v životě plnit. A to ne nějak liknavě „až jej to nebude stát nějaké přemáhání“ a „až zítra“, ale hned dnes, v tuto hodinu, a skromně, tiše, rychle jako let šípu.

Grizzly, úryvek z Luku č. 53

„ Když jsem v prosinci 1989 na náměstíčku před Klementinem poslouchal výzvy br. Skály k obnovení činnosti Junáka, měl jsem obrovskou radost...“

Robin ve středisku po roce 1990...

V polistopadovém zahájení skautské činnosti převzal bratr Robin od r. 1991 po br. Kazetovi vedení 92. střediska, jež úspěšně řídil do r.2004. Od r. 1996 byl dvě funkční období (8 let) též předsedou obvodní rady Junáka v Praze 10, jeho významnou zásluhou bylo nejprve uvedení Závažně nepřehledného Hospodaření obvodu do pořádku, dále vytvoření jeho pevné organizační struktury a semknutosti středisek, jež dnes reprezentují největší pražský skautský obvod. Po odcho-

du ze zodpovědných funkcí působí Robin jako skautský pracující důchodce a kde je třeba, pomůže. Na svá někdejší „kmetská spoluvlčata“ z Blanska také nezapomíná a pravidelně se s nimi schází. Těžko lze Robinovi vyjádřit vděčnost střediska za vybudování táborové základny ve Šluknově a její získání do střediskového vlastnictví.

Citace z L u ku č. 64. - článek k Robinovým narozeninám.

Robin o době těšně obnovením činnosti říká toto:

„Když jsem v prosinci 1989 na náměstíčku před Klementinem poslouchal výzvy br. Skály k obnovení činnosti Junáka, měl jsem obrovskou radost, že opět legálně budeme žít podle skautských ideálů a že „Pravda vítězí“ tak, jak to měl na své standartě první prezident naší republiky, T.G. Masaryk.

Má radost se vystupňovala ve velkém sále knihovny, kde bylo několik set skautů.“

Z Luku č. 40, Robin se loučí a odchází z pozice vůdce střediska.

Naše táborové hry aneb když byli Mýval, TeePee, Javor a Želvák ještě vlčaty.

V červenci 1997 naše vlčata tábořila 3 týdny již tradičně v prostoru Harrachov u Šluknova. Krátce po zabydlení v našem táborovém městečku na palouku nad kuchyní nastaly chvíle, kdy byla zahájena táborová hra. Vše bylo obestřeno tajemnem, ale nastal večer, kdy to propuklo. Po večerním rozkazu a spuštění vlajky, když zapad den, slunko svít a nad tábořištěm se rozhostila tma, jednotlivé šestky, vedené Baghýrou a mnou, Grizzlym, se vydaly podél

rybníků do rožanskeho údolí k žulovému lomu. Cestou k lomu nám tenkrát svítily desítky svatojánských broučků – světlušek.

Kolem našich hlav poletovali samečkové, v trávě při kraji cesty nehybně svítily samičky. Tajemnou náladu to jen zvyšovalo. S vlčaty jsme zakotvili na horní části lomu, po chvíli zdola zazářily pochodně a na jakémsi dolním nádvoří lomu přišlo několik rytířů

ve středověkém oblečení, brnění, s mohutnými meči a štíty, aby vyhlásili zahájení rytířské hry Dobývání

hradu Mons Lupus (= Vlčí hora), která připravila na dobu tábora vlčatům řadu ukolů.

Grizzly,

(Luk č. 65, zkráceno)

Nástup rytířských družin

Hrad - pevnost Mons Lupus.

Vlčata+ světlušky, Smetanka 1996

tábor vlčat Šluknov 1996

Prknovka 1996, ob. závod

Tee-pee tluče hřebíky

závody na Smetance - vítězná šestka

Brdy, 90. léta.

Krátce či dlouze... několik otázek.

Několik otázek několika lidem, kteří se mi poslední dobou připletli do cesty a vypadali, že dlouhou dobu na nic neodpovídali, nebo se mi zkrátka zdálo, že by jejich odpovědi mohly být zajímavé. A nebo prostě včas odpověděli na můj tázací e-mail ...

Za čas a zajímavé odpovědi a myšlenky děkuje

Amico

1. Jak dlouho skautuješ?

2. Co myslíš (a neboj se různých zajímavých či dokonce prorockých vizí), že by se v následujících dvaceti letech mohlo stát s naším střediskem?

3. Co tě při skautingu udrželo/udrží?

4. Co bys popřál Šípům do dalších dvaceti let?

5. Speciální otázka pro některé tázané.

Veverka

Kateřina Kuberová

1. Nějak se nemůžu dopočítat, ale podle všeho jsem byla

na prvním táboře v létě 1993. Takže to bude nejspíš už něco přes 17 let.

2. Ono tak trochu záleží, kam se za dvacet let posune skauting vůbec. Ale jsem optimista a věřím, že za dvacet let bude hrát mnohem důležitější roli v oblasti volného času dětí než dnes. A myslím, že naše středisko už teď je celkem moderní a nabízí dětem i rodičům to, po čem touží.

3.

Kamarádi - prostě potřeba být v té partě příští týden zase.

4.

Spoustu nadšených a motivovaných dospěláků. Od toho pak vyplývá to ostatní - kvalitní program a hodně dětí.

5.

Jaká je podle tebe nejvýraznější změna co se dětí a jejich zájmů týče? Je generace 2010 jiná než ta z roku

2000? (speciální otázka pro Veverku)

Dnešní děti jsou super. A pokud někdo tvrdí, že jsou rozmazlené, líné, zhýčkané, tlusté, hloupé a kdoví co ještě, tak to říkají většinou dospělí, kteří ty děti tak trochu zkazili. Dnešní děti jsou jiné, to by ani jinak nešlo. Mají sice spoustu zdánlivých výhod, ale taky se musí orientovat v tolika informacích a událostech, se kterými i my dospělí máme občas problém. Takže si myslím, že je moc dobře, když se ta generace 2010 umí prosadit a říkat nahlas, co si myslí. Za dvacet let to budou oni, kdo se bude rozčilovat, že děti v roce 2030 jsou nesnesitelné a nerespektují autoritu.

Grizzly - Bohuslav Strauch

Svojsíkův oddíl -
výroční schůze
2008.

Slovy Grizzlyho
„nás ‚starých‘“.

Pod zorným
úhlem věčnosti se
může stát i za 20
roků kdeco.“

„Cokoli, co si
dokážeme
představit.“

1. Skautovat jsem začal v 2. třídě obecné školy v květnu 1938 ve svém rodišti, Polici nad Metují; 28. října 1940 nám nacisté skautovat zakázali, v průběhu r. 1941 jsem se stal členem Foglarova čtenářského klubu Mladého hlasatele, č. 12112 „Ochránci Polických Stěn“, jež se pro nás 4 členy stala tajnou skautskou družinou až do května 1945. Po osvobození jsem skautoval do jara 1949, Mezitím jsem absolvoval oblastní Lesní školu Jiráskovy oblasti (vůdce Ing. Milota Fandrlik), poslední tábor, který jsem vedl před dalším zákazem Junáka, byl právě o prázdninách 1948. Při 2. obnově Junáka jsem začal skautovat již v 92. středisku Šípů na

Zahradním Městě do června 1970 a vedl vlčata, pak nás zase zakázali. Od r. 1972 jsem uplatňoval skautské metody při pravidelném vedení dětských podnikových lyžařských kurzů, tzv. „jarňáků“ až do r. 1993. Od r. 1990 jsem dodnes členem 92. střediska Šípů, vedl jsem vlčata, byl od r. 1994 instruktorem Pražské Lesní školy a členem komise pro vůdcovské zkoušky, jsem členem Svojsíkova oddílu. Trochu dlouhé, co. To přinesl život.

2. Sub specie aeternitatis (Spinoza) = pod zorným úhlem věčnosti se může stát i za 20 roků kdeco, viz odpověď na otázku 1.

Protože věřím na smyslnost a oprávněnost skautských ideálů a bude-li v budoucích vůdcích osobnostech střediska dobrá vůle, trpělivost a nezdolná snaha, ponese jistě členové střediska naši již tradici posvátnou střediskovou vlajku hrdě dál tak jako ji po 2. světové válce nesli

chlapci ze Záběhlic na Hradčany ke křtu v basilice sv. Jiří a jako byla v době normalizace strážena u skautů v Austrálii.

3. Přesvědčení, že je ideální výchovou mladých, principem správného lidství ve vztahu k ostatním i okolnímu světu.

4. Obětavé, houževnaté vůdčí osobnosti s trpělivostí a elánem zdolávat překážky, děti se dostaví.

5. **Jmenuj jednu věc, kterou se liší dnešní skautská generace od té kolem r. 1990.**

Protože se setkávám během svého žití se spoustou lidí, a to díky své profesi, zejména mládeže, myslím, že velké odlišnosti nejsou. Dříve snad skautiči byli snáze ukočírovatelní, nicméně dovedli být i živí, dnes jsou volnější, svobodnější. Pokud jde o jednu věc, pak je to disciplína v nošení krojů, ta byla lepší. Doufám, že na tom skauting nestojí, byť i disciplína obecně není marná a vyplácí se.

Štaflík

Ondřej Kubera

1. Jsem důkazem, že do skautského oddílu se dá přijít i ve 14 letech. Takže 9 let.

2. Cokoli, co si dokážeme představit.

3. Zpětná vazba v mnoha formách.

4. Ještě více Šípů a jejich stálý let vpřed.

5. **Jaká je podle tebe nejvýraznější změna - viděno osobou zvenčí - za posledních 20 let v Junáku?**

Zapojení mladých lidí do vedení oddílů, vzdělávání, velkých akcí i řízení celé organizace.

„...I něco víc, než jen trávení volného času - dobrý nástroj pro rozvíjení své osobnosti... „

„Založíme sektu.“

„To ti ještě pošlu.“

Teepee

Pavel Trojánek

1. Skautuju od své druhé třídy, tedy hned, co jsem se naučil číst a psát. To byla tenkrát podmínka vstupu do vlčácké smečky. Tedy sečteno podtrženo asi 17 let.

2.

Uhh... co je to profetická vize...? Doufám, že středisko bude mít na Praze 10 dobré jméno a že o něm většina veřejnosti v okolí bude vědět a že ho bude brát jako kvalitní alternativu či možnost pro své děti v rámci jejich trávení volného času. To si ale myslím, že se dá docílit mno-

hem rychleji. Za 20 let bychom mohli mít třeba vlastní zděný skautský dům - centrum volného času - tedy možná trochu reprezentativnější budovu, než je současná dřevěná klubovna.

3.

Asi kamarádi. Zázemí, kam se dá vždycky vrátit. Pak taky obrovská spousta možností, co může člověk v rámci skautingu zkusit a co dělat.

4.

Aby středisko mělo vedoucí, kteří budou pracovat s oddíly rádi, a kteří budou mít v oddílech spoustu dětí, které to bude bavit. A že bude skautování

v 92.středisku pro všechny znamenat i něco víc, než jen trávení volného času. Že jim bude dobrým nástrojem pro rozvíjení své osobnosti a že jim bude dávat možnosti, které by bez něj nedostali (možnosti nadstandardního vzdělávání, cestování, rozvoje přátelských vztahů).

Na závěr všech možných otázek následuje téměř autentický přepis rozhovoru provedeného s vedením oddílu Trpaslíků, aneb s Puškou a Kapříkem, bezprostředně po schůzce plné nezbedných dětí a nezbedného počasí.

Kapřík

Andrea Polechová

1. 7 let—pak následují 4 roky skautopauzy—a teď již obnoveně 4 roky.

2. (Puška radí:) Založíme sektu. A ta pohltí všechny střediska v Praze!

3. Do skauta mě navrátil Puška a chuť pracovat s dětmi.

4.To ti ještě pošlu....

Puška

Karel Přibíl

1.Co je tím myšleno? Jo ták! Od 96'... nějak květen nebo duben.

2.Podle mého založíme dalšího telefonního operátora, který se bude jmenovat Šípy volají.

3.Co mě udrželo ve skautingu? Nevím, asi nějaká vyšší moc.

4.Hodně spokojených zákazníků.

Naši tři „dvacetiletí“ aneb téměř vrstevníci střediska ... a jejich různé odpovědi na pár stejných otázek:

20

1. Jak dlouho jsi členem střediska?

2. Jsi stejný ročník jako naše středisko. Cítíš se stár?

3. Myslíš, že tě konkrétně naše středisko ovlivnilo na tvé skautské cestě? Pokud ano, tak v čem?

4. Co myslíš, že budeš dělat za 20 let touhle dobou, a co bude dít ve středisku? (Klidně popusť uzdu fantazii a odvážným vizím)

Želva - Anna Seidlová

1. Ty brd'ó... mnooooo.... nějakou řádku let už to určitě bude no :-D Myslím si, že nejbliž realitě bude asi číslovka 10 ;-)

2. Stár?! Nikdy se nemůžete zeptat ženy jestli se cítí at' už stár nebo stára! Jestli se cítím stále mláda a fajn? Tak to pak jo.

3. Skautská cesta je jako každá cesta životem a já pokud nemám v ruce mapu, tak netrefím pomalu ani z Hostivaře do Strašnic. Takže vlastně ano. Ovlivnilo mě do té míry, že už do Strašnic trefím i bez mapy.

4. Jéééééé mám to úplně sebou! To krásně blankytné moře, vůni slaného vzduchu, chuť čerstvých koktejlů a úžasný pohled na všechny možné krásy poskytované Karibským mořem..... Ne promiňte, zakoukala jsem se do letáku Čedoku... No já budu

asi já, jen o nějakých dvacet let starší.

No a středisko? Tam budou pořád noví lidé hledat svůj směr života a pomocnou mapu, aby trefili tam, kam potřebují.

Koleno - Petr Vilímeček

1. Wow, tak to už je nějaký ten pátek. No určitě tu jsem přes půlku svého kratičkého živůtka, ale tak tipnul bych něco kolem 12let...

2. .No...nebudu zastírat, že ze začátku to nebyl zrovna příjemnej pocit, že už nejsem náctiletý a každé se vám v tomto směru posmívá, ale jak plynou dny od těch Vašich narozenin, tak už vám to nikdo nepřipomíná a připadáte si vlastně pořád stejně mladě.

3. Joooo, tak nad tímto tématem jsem s Kuldou

už hodněkrát polemizoval. Myslím, že mi skauting toho dal hodně a určitě toho nelituju, že jsem sem chodil. Nejvíce mě to asi naučilo pracovat v týmu.

4. Tyjo, to jsou otázky ;o). Takže za dvacet let budu nejspíše bydlet někde na Moravě ve svém postaveném domečku, kde bude kolem něho pobíhat kupa mých dětiček a má milovaná manželka.... Ale tak jestli chcete vědět co budu dělat přímo touhle dobou? Tak doufám, že už budu mít postaven i svůj vinný sklípek, ve kterém budu popíjet a košťovat vínka s kamarády ;o)

A co se střediskem? No doufám, že bude nadále fungovat a vychovávat další dětičky ;o)

Pokračování z předešlé stránky...

a ... Kulda

Michal Májský

(čerstvý a úspěšný maturant - poz. red.)

1.

Tak 6 - 9 let řekl bych, záleží jestli se to počítá i s pauzou, když jsem odešel od vlčat a vrátil se pak až ke skautům.

2.

Stár se probůh ještě necítím! Ačkoliv tedy, když bych mohl, tak dvou třech let bych se vzdal ... třeba právě ve prospěch střediska :)

3.

Tak určitě mě v oblasti (nejen) skautského života ovlivnilo především naše středisko. Přece jen naprostá většina mé skautské činnosti je spjata právě s ním. A v čem? No udělalo ze mě hodného kluka se smyslem pro povinnost a dalšími pozitivními vlastnostmi...vždyť mě znáte (někteří) :

4.

Vidím velkou slávu mou i střediska. V tomto vidění jdu do klubovny v Práčské ulici, abych svého syna (nebo je to dcera? Obraz je trochu rozmazaný.) přihlásil k vlčatům/světluškám.

Ovšem klubovna již není v Práčské, je spíše v Mládežnické. Středisko si prohodilo budovy se školkou. Ze dvou důvodů. Za prvé skauting zažívá obrovský boom a stará klubovna je tak příliš malá pro všechny ty členy, které středisko má (celkem okolo 10 000) a za druhé, vzhledem ke stárnutí populace, školce stará klubovna kapacitně bohatě stačí. Možná se tedy ptáte, kde středisko tedy bere tolik členů? No skauting je teď hodně IN záležitostí, takže mezi jeho členy najdeme i mnoho starších. Sám jsem pořád členem. Poznám to podle kroje, který mám na sobě, je hodně cool, každý chce takový nosit. "Dobrý den,

pane stvořiteli", pozdraví mě robot u vchodu, který právě uklízí chodník. Jdu do 3. patra do vůdcovny (obdoba ředitelny), mimojině abych pozdravil Fleka. Ten tu ale není, je tu jen administrační robot Flekonátor v. 4.1. Aha, asi je dole s dětmi, pomyslí si ...

„Dobrý den, pane stvořiteli“, pozdraví mě robot u vchodu, který právě uklízí chodník. „

Dvacítka a Trpaslíci aneb Dvacet let očima nejmladší generace...

Vojta

Umíš počítat do 20? Jo.

Připadá ti číslo dvacet velké? Nééé..

Co se může s člověkem za dvacet let stát?

Narostou mu vlasy, prsty, kebyle, celej se zvětší.

Musí vyměnit oblečení, malá holka toho nosí míň, velká holka toho nosí víc. A třeba tahle kára (projíždí auto), ta bude úplně vyřízená.

A co se změní s tebou?

Už nebudu hrát na počítači a vyměňovat pokemony, protože už nás to nebude bavit. Tatínci si s jinýma tatínkama nehrajou, maminky taky ne. (i když mamka s tatškou si někdy hrajou s Legem...)

Vojta

Kája, Kiki, Borůvka, Užovka, Pět'a.

Umíte počítat do dvaceti?

P: Jo!

B: Umim! 1,2,3,4!

Co se může za dvacet let s člověkem stát?

B + U: Člověk zestárne, umře.

K + K + P: Třeba zasadím strom, a ten pak vyroste. A mění se to... vynálezy.

Jako životní styl?

Jo! Prostě životní styl.

Pět'a

Borůvka, Kája, Kiki.

Deset největších mýtů o našem středisku.

Středisko slaví 20 let svého trvání a tak se nabízí skvělá příležitost uvést na pravou míru řadu mýtů, které otevřeně či skrytě kolují po našem středisku. Tady je hitparáda 10 největších z nich.

1. Flek a Iáček jsou jedna osoba

S tímto mýtem se setkal asi každý ihned po vstupu do střediska, neboť se mu oba bratři Koneční (ano, jsou to opravdu bratři) zdáli až moc podobní na to, aby to byli dva rozdílní lidé. Nicméně každý z nich po bližším prozkoumání je úplně odlišný. Podobné případy se ale v historii našeho střediska objevily víckrát a asi největším problémem bylo pro každého odlišit Járu a Vojtu.

Pokud se chcete o této problematice dozvědět více, doporučuji se obrátit přímo na Vojtu, který i navzdory častému oslovování jiným jménem vytrval a na rozdíl od Járy skautuje nadále. A o tom, že si někdo pletl Smiška se Šikulkou pomlčím...

2. Každý rok spadne nějaký člen našeho střediska na táboře do latríny

Ano, milí rodiče a přátelé, i toto je mýtus. Ale pamatuji se, že asi před deseti lety se tato neblahá událost na našem středisku udála, ale to byla opravdu výjimka a věřím tomu, že se to může stát tak jednou za třicet let. Tudiž si oddychněte, neboť následujících 20 let se nikomu nic nestane..

3. Přezdívkou člověk získá za výjimečné schopnosti či znalosti; za nějaký pozoruhodný výkon

Bohužel i toto je mýtus. Přezdívkou by si měl každý nějak zasloužit a ne jako v mém případě se slovy: „Už jsi tady dlouho, tak ti dáme nějakou přezdívkou. No vyber si ze dvou...“, si během pár sekund vybrat přezdívkou svého života. Co nadělám, opravdu se to v mém případě stalo takto, ale věřím, že vy ostatní jste na tom o poznání lépe.

4. Oldskauti jsou jen skauti té nejvyšší věkové kategorie

Tento mýtus se vyskytuje v celém skautském světě. Nicméně, opravdu nejsou oldskauti jen ti, co patří do Svojsíkova oddílu, ale patří mezi ně každý, komu je přes 25 let. Tento mýtus je ale tak silně zakořeněn ve skautské společnosti, že ti, kteří by mohli svým věkem patřit mezi oldskauty, se raději registrují jinde a dle slov jiného oldskauta nadále předstírají, že patří mezi mladé a bujně rovery apod.

5. Na výpravy lze jezdit i se sportovní taškou přes rameno a dalšími igelitkami v rukou.

Ne a ne a ne. Opravdu to takto nejde, neboť na x-kilometrovou túru musí mít člověk volné ruce a proto je ideální si hned na počátku skautování pořídit krosnu a do té vše naskládat. Do zajetí tohoto mýtu upadají především skautem nijak nepoznamenaní rodiče, tudíž apeluji především na ně – kupte svým dětem krosnu, ušetříte jim tak řadu obtíží.

6. Skaut je nepromokavý

Řada z nás by si přála, aby tomu tak skutečně bylo, někteří by to dokonce s chutí zařadili jako 11. bod skautského zákona, ale není tomu tak. Skaut jako každý jiný člověk potřebuje pláštěnku či gora-texové oblečení a teprve poté lze konstatovat, že je nepromokavý. Ti, co se nepřizpůsobí výše uvedené radě, často končí s nachlazením a na nějakou dobu mají s výpravami utrum.

7. Vztah skauta se skautkou nemá dlouhého trvání

No, co na to říct? Snad jen to, že v našem středisku se vyskytuje řada takovýchto skautských párů a spouště z nich toto uspořádání fungovalo natolik, že si slíbily lásku až za hrob a sezдалy se.

9. Každý skaut by měl mít přečtené všechny foglarovky

To samozřejmě není nutné, neboť dnešní čtenáři upřednostňují jiné typy knih a chtějí v četbě více akce, ale na druhou stranu mezi mými vrstevníky je řada těch, kteří mají foglarovky přečteny nebo na nich vyrůstali jako já.

8. Šifry a morseovka jsou přežitek

Tento mýtus je velice zákeřný a napadá často i lidi, kteří nachlíchli skautingem. Ale já zastávám názor, že je velice užitečné umět morseovku a řadu nějakých šifer, neboť člověk nikdy netuší, kdy by se mu to

10. Všichni členové našeho střediska mají doma alespoň jeden šíp a luk

I když se jmenujeme 92.středisko Šípů, tak to neznamená, že každý z nás nějaký ten šíp musí mít doma. I když výjimky se vždy najdou...S lukem je to horší, neboť ten má skutečně každý doma, ať už v papírové či elektronické podobě.

Pepek to ovšem v Rumunsku málem zvládl!
(poz.red.)

Mýty na pravou míru uvedla: **Šikulka - Zuzana Vilímcová**

Desatero fotografií.

STRÁNKA 12

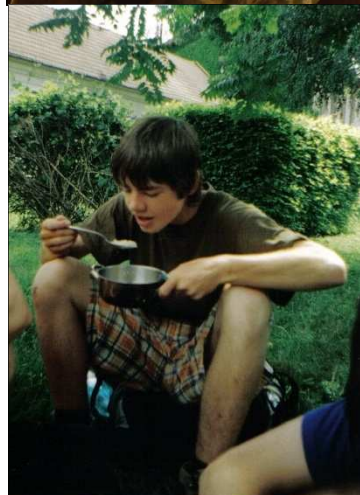
Tento fotografický koutek byl zprvu zamýšlen jako zcela seriózní projekt, nicméně poté, co se v „redakci“ sešly následující fotografie, nelze následující stránky nenazvat bulvárem.

Komorní sbírka několika fotek, jenž byly zaslány z různých stran a společně s mýty o středisku tvoří naši magickou dvacítku. Můžete jen hádat, co kdo zaslal a s jakým účelem či plánem - poškodit něčí dobré jméno, upozornit na nějaký závažný problém ve středisku či způsobit pořádnou mystifikaci... Každopádně si, diváku, fotografie projdi a uvaž, s jakým střediskem máš tu čest.

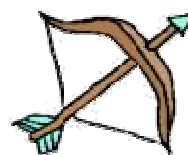
Pokračování z předešlé stránky... komentář jistě není nutný.

STRÁNKA 13

Členové střediska, rodiče a přátelé, ještě stále vám nechodí Luk na e-mail?

www.budmesipem.cz

A vždyt' je to tak jednoduché...

Stačí se zdarma přihlásit

na adrese

<http://>

www.budmesipem.cz/

